

**T.
Alkotmánybíróság!
Dr. Bitskey Botond Főtitkár
Úrnak!
Budapest
Donáti u. 35.-45. sz.
1015**

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1205-3/2013
Érkezett:	2013 OKT 07.
Példány:	2
Melléklet:	3 db
Kezelőiroda:	

Tisztelt Főtitkár Úr!

A T. Alkotmánybíróság előtt IV/1205-1/2013. sz. ügyben Kódor András és tsai. - kívül jegyzett és mellékelt meghatalmazásokkal is igazolt jogi képviselőnk útján -

hiánypótlásunkat

az alábbiakban terjesztjük elő:

1./

Mellékelten becsatoljuk jogi képviselőnk részére adott ügyvédi meghatalmazásainkat.

2./

Az alábbiakban részletesen kifejtjük, hogy a sérelmezett ítéletek az alaptörvényben biztosított alapjogunkat miért sértik.

Az ügyben hozott jogerős bírói ítélet elsődlegesen a tulajdonhoz való jogát sérti alpereseknek.

A tulajdonhoz való jog egy komplex fogalom, amely több részjogosítványt foglal magába.

A tulajdonhoz való jog egyik legalapvetőbb vonatkozása az, hogy a tulajdonjogot kivételesen, közérdekből lehet csak a tulajdonos akarata ellenére elvonni. Ilyen feljogosítást azonban csak törvény adhat meghatározott szervek részére.

Nyilvánvaló, hogy jelen esetben nem erről van szó. Meg kell azonban jegyezni, hogy az ilyen kényszerű tulajdonelvonás esetén is az elvont tulajdonért a tulajdonost teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás illeti meg. Ilyen körülmények között is a tulajdonjog értékét meg kell a tulajdonos részére téríteni. (ilyen rendelkezést tartalmaz – egyebek mellett – a Ptk. 177 §-a amikor a kisajátításról rendelkezik.)

A tulajdonjog magába foglalja a tulajdonnal való rendelkezés jogát. Ily módon rendelkezik a Ptk. 112. §. (1). bekezdése, mely lehetővé teszi, hogy a tulajdonos tulajdonjogát másra átruházhassa.

A rendelkezési jog önként vállalt korlátozását rögzíti egyebek mellett a Ptk. 375. §. (1) bekezdése, amely lehetővé teszi, hogy a tulajdonos másnak vételi jogot engedélyezzen tulajdona tekintetében.

Ez azt jelenti, hogy a jogosult a dolgot egyoldalú nyilatkozattal megvásárolhatja. A vételi jogra vonatkozó megállapodást azonban a dolog és a vételár megjelölésével írásba kell foglalni.

Ez azt jelenti, hogy a tulajdonos jogosult saját rendelkezési jogát korlátozni oly módon, hogy más felhatalmazzon a dolog egyoldalú megvásárlására. A vételárát azonban nem jogosult ez a bizonyos jogosult egyoldalúan meghatározni, hanem a vételár tekintetében a feleknek (írásban) meg kell állapodniuk. A rendelkezési jog olyan korlátozását a hatályos jogszabályok nem ismerik, amely a vételár egyoldalú önkényes meghatározására jogosítaná fel a jogosultat.

Fentieket azért tartottuk szükségesnek rögzíteni, mert a jogerős bírói ítéletek azt az álláspontot foglalják el, mely szerint a jogosult (jelen esetben a bank) egyoldalúan jogosult lenne meghatározni a szerződés tárgyát képező gépjárművek vételárát.

A vételár tekintetében azonban a felek között megállapodás jött létre akkor, amikor meghatározták, hogy ez az eurotaxban rögzített forgalmi érték 80%-a lenne a vételár a vételi jog gyakorlásakor.

A magunk részéről továbbra is vitatjuk, hogy általános szerződési feltételekben vagy üzletszabályzatban érvényesen vételi jogot lehetne kikötni.

Amennyiben azonban erre mégis lehetőség nyílna, úgy nyilvánvaló, hogy a vételi jog gyakorlására a megfelelő helyen (üzletszabályzatban) rögzített vételáron kerülhet sor. Amennyiben ezt a vételárat figyelmen kívül hagyjuk és a vételi jog egy jogosult által tetszés szerint megállapított vételár mellett lenne gyakorolható, ez a tulajdonjog olyan fokú sérelmét jelentené ami beleütközik az alaptörvénynek abba a rendelkezésébe, amely biztosítja mindenkinek a tulajdonhoz való jogát.

Az előbb kifejtettek értelmében ugyanis a tulajdonjogot közérdekből is csak oly módon lehet elvonni, ha teljes (tehát a forgalmi értéknek megfelelő) térítést kap valaki a tulajdonjoga ellenében.

Jelen esetben közérdekről értelemszerűen szó sincs, ilyen körülmények között a felek megállapodásában rögzített vételár tekinthető irányadónak. Ez a vételár pedig nyilvánvaló, hogy a felek konszenzusán, megegyezésén alapuló vételár kell, hogy legyen és nem egy olyan összeg amit egyoldalúan, önkényesen állapít meg a jogosult.

Amennyiben a tulajdonjog ellenértékét a jogosult egyoldalúan határozhatná meg, úgy semmiképpen sem beszélhetünk állampolgári jogegyenlőségről, tisztességes gazdasági versenyről, sőt ez a tulajdonjog oly fokú sérelmét jelenti amely teljesen kiüresíti a tulajdonjog valamennyi tartalmi elemét.

Ezért állítjuk, hogy a bírói ítéletek gyakorlatilag egy olyan felperesi álláspontot legalizáltak, amely az alperesek tulajdonhoz való jogát teljes egészében elenyészteti, megsemmisíti.

Amennyiben ezt az egyoldalú vételár meghatározást elfogadjuk, ez nemcsak

- a tulajdonhoz való jog súlyos sérelméhez, sőt megsemmisítéséhez vezet, hanem egyben
- sérti emberi méltóságunkat is,
- sérti a törvény előtti egyenlőséget és
- amennyiben ehhez egy bírói ítélet csatlakozik, abban az esetben ez a tisztességes eljáráshoz való alapelvet is sérti.

Összegezve tehát az a felperesi- és bírói álláspont amely lehetővé tette tulajdonjogunknak a megállapodás szerinti vételáron aluli, felperes által önkényesen megállapított vételáron történő elvonását, az alaptörvény valamennyi korábban megjelölt rendelkezését sérti, mindenképp a tulajdonhoz való jogosultságunkat, ugyanis a tulajdonjog oly módon történő átengedése amely gyakorlatilag a tulajdonjog megszerzőjének mérlegelési körébe helyezi azt, hogy milyen vételárat fizessen a tulajdonjog ellenében, nemcsak a Polgári Törvénykönyv alapelveit és előbbieken felsorolt tételes rendelkezéseit sérti, hanem durván sérti az Alaptörvény 13. cikk (1) bekezdés szerinti tulajdonhoz való jogot is.

Ezen túlmenően a már részletezettek szerint a többi alapjog sérelme is megvalósul (pl. a tisztességes gazdasági verseny feltételeinek sérelme stb.)

Fentiek alapján kérjük, hogy a T. Alkotmánybíróság az eljárást indítsa meg.

Budapest, 2013. október 1.

Tisztelettel
Kódor András és tsai
Jogi képv.

Dr. Bobay Beatrix
ügyvéd
1027 Bp., Kandó Kálmán Á. Á.
Tel.: 311-4610, 332-4582